

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

KALDIRAMAYACAĞIN YÜKÜN ALTINA GİRME

*Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah
Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,
Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.*

Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

“Lâ yukellifullâhu nefsen illâ vus'ahâ” “Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar.” (Bakara Suresi-286) Allah Azze ve Celle insanın çekemeyeceği, takati olmayan şeyi teklif etmez, emretmez. Emrettiği şeyler, herkesin yapabileceği şeylerdir. Onu da çoğu insan yapmıyor. Ondan daha zor şeyler yapıyorlar ama Allah'ın emrettiği şeyleri, emirlerini, yasaklarını yapmıyorlar.

Bu, Allah'ın takdiridir. “İnsanların çoğu yoldan çıkmış.” diyor Allah Azze ve Celle. Kur'an'da söylüyor ki imansızlar, fasıklar, kâfirler ve münafıklar mü'minlerden çok daha fazladırlar. O, Allah'ın takdiridir. Bazı insanlar çekemeyeceği yükü kaldırmaya uğraşiyor, ondan sonra çekemiyorlar, altında ezilip, kaçıyorlar. Sana Allah Azze ve Celle yapabileceğin kadarını emir vermiş, onu yap.

Allah'ın takdir ettiği şeyin üstüne iki misli, üç misli, beş misli, bazen on misli yük alıyorlar, ondan sonra yapmıyor, büsbütün kaçıyorlar. Onu ne için yapıyor? Nefsine uyararak yapıyor ki “Ben hemen evliya olacağım. Dünyayı terk ettim. Dünya peşimizden gelecek.” diye düşünüyor.

Hakikaten de öyle, kendi kafasına göre bir şeyler kuruyor ama bunun usulü var, adabı var. Bir yol gösteren olması lazım ki sen bu işte muvaffak olasın. Yol gösteren kimse sana; “Yapacağın işler şunlardır, bunlardır, bunu yapacaksın...” diye söyler. Kalkıyor ondan sonra, “Onun dediğinin on misli daha fazlasını yapayım, daha fazla olsun, daha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

çabuk sonuca varayım.” diyor ama olmuyor.

Bu, zaman meselesidir. Emre itaatın var mı, yok mu? Nefsin kaldırıyor mu, kaldırmıyor mu? Nefsini terbiye edeceksin, ondan sonra bakarsın, yavaş yavaş çıkarsın. Öyle birden olmaz. Arabalar bile bir sürate çıkana kadar vakit ister; bir vites değiştirir, bir, iki, üç, beş derken bir hıza çıkar. Kalkıp da birden büyük bir hıza yetişen hiçbir şey yok ki.

Onun için bu derviş takımına, kendilerini şey yapanlara diyoruz ki kendi kafalarına göre bir şey yapmasınlar. Hem kendileri ziyan oluyor hem ailelerine yazık oluyor. Kendi kafalarına göre hal geliyor, sallanıyorlar. Bizim yolda, sana yol gösteren “Sallanma, kendini kontrol et!” diyor. Ondan sonra tımarhanelik oluyorlar. Bunları öyle kendi kafana göre yaparsan, ya tımarhaneye gidersin ya zındık olursun.

Dikkat edin! Bir yola girdin mi o yolun, yol gösterenin söylediklerini dinle. Olabilir, kolay gelir, bunlar hafiftir, bekle. “Ben daha fazlasını yaparım” dersen, o vakit git başkasını bul. Kabahati başkasında bulma. Bir yola girdin mi yol gösterenin emrine tabi olacaksın.

Hiçbirimiz birden yükselmedik. Hiçbir kimse birden olmadı, muhakkak yavaş yavaş olur. Bakarsın, birden yaparsan çok zor ama yavaş yavaş, alıştıra alıştıra yaparsan, o vakit sana kolay gelecek. Tabi zorluklar var da bazen sen çok hafif görürsün ama o da bir zorluktur. Çünkü “Daha fazla yaparım, ne için bu kadar yapıyorum?” diye kendi kendine söylenip durursun. O da bir zorluktur, ona da tahammül edeceksin.

Allah insanı kendi nefesine bırakmasın çünkü taat yolunda bile şeytan “Sen çok daha fazla yaparsın.” diye insanın kalbine, nefesine giriyor. Öyle olunca dediğimiz gibi kaldıramazsın, kaçarsın. O zaman şeytanın, nefsin istediği oluyor. Allah muhafaza.

Ve Min Allahu Tefîk

El Fatıha

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
04 Ocak 2017/06 Rebûilahir 1438 Tarihli Sobbeti
Akbaba Dergâhı Sabah Namazı*